

якісними показниками молока — вміст сухої речовини у молоці низькокровних тварин на 0,9 % більший; відсоток жиру — на 0,8; відсоток білка — на 0,08.

Дані результати дослідження вказують на те, що кращі тварини за вивченими показниками є корови, у генотипі яких є низька частка спадковості голштинської породи.

Тому, вказуючи на результати досліджень, можна зробити висновок, що питання щодо збільшення, зменшення чи стабілізації частки спадковості голштинської породи у генотипі тварин необхідно вирішувати спеціалістам підприємств залежно від можливостей створення достатнього рівня годівлі та утримання.

Білоцерківський державний аграрний університет

УДК 636.32/.38:612.646.089.67

О.С. ЖУЛІНСЬКА, В.М. СМАГОЛЬ

ОЦІНКА РЕАКЦІЇ ОВЕЦЬ РІЗНИХ ПОРІД НА СТИМУЛЯЦІЮ ПОЛІОВУЛЯЦІЇ

При трансплантації ембріонів підбір донорів є чи не найважливішим його етапом. Щоб отримати якісні зародки, слід враховувати усі фактори, які можуть вплинути на репродуктивний статус самки-донора. Одним з таких факторів є порода тварини.

Проведено дослід по обробці на суперовуляцію вівцематок асканійської тонкорунної породи та багатоплідного каракуля з метою отримання та пересадки ембріонів. Обробку починали застосуванням інтравагінальних песаріїв з кронолоном. На 10-й день тварин обробляли гіпофізарним препаратом ФСГ за чотириденною схемою (сумарна доза 25 ОД на тварину). На 12-й день песарії видаляли і внутрішньом'язово вводили про-

© О.С. Жулінська, В.М. Смаголь, 2001

Середня кількість овуляцій у самок різних порід

Порода овець	n	Кількість овуляцій на оброблену тварину	Отримано в середньому на донора		
			нормальних ембріонів	дегенеративних ембріонів	незапліднених яйцеклітин
Тонкорунна	3	11,3±4,8	2,6±1,2	2,3±1,9	3,6±0,9
Каракуль	5	5,5±1,6	1,6±1,1	—	—

стагландин F2 α (естрофан). Тварин з проявами статевої охоти виявляли і осіменяли на 14—15 добу від початку досліду. Вилучення ембріонів проводили лапароскопічним способом за допомогою катетера Фолі на 6-й день після першого встановлення стимульованої статевої охоти.

Проведено порівняльну оцінку перебігу статевої охоти у тварин обох порід. У тонкорунних вівцематок відмічена тенденція до розтягненості статевої охоти (2—3 доби), тоді як у каракульських вівцематок лише у однієї з п'яти тварин охота тривала більше 48 год.

За результатами досліджень середня кількість овуляцій у самок тонкорунної породи була вища, ніж у каракульських (таблиця). Але від перших після вимивання крім якісних отримано і дегенеративні ембріони, і незапліднені яйцеклітини, тоді як від других — лише якісні зародки.

На нашу думку, така різниця пояснюється часом проведення дослідів (жовтень). У овець тонкорунної породи в цей період відбувається затухання статевої активності, тоді як у каракульських вівцематок спостерігається її підвищення.

Можна зробити припущення про породні особливості реагування на гормональну індукцію поліовуляції, що необхідно враховувати при підборі тварин для використання в якості донорів при трансплантації ембріонів.

Інститут тваринництва степових районів ім. М.Ф. Іванова "Асканія-Нова"
— Національний селекційно-генетичний центр з вівчарства УААН